

Nr 125

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391), m. m.; given Stockholms slott den 20 mars 1964.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att

dels antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391);

dels bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås godkännande för Sveriges del av en av Rådet för samarbete på tullområdet i Bryssel antagen rekommendation rörande fri införsel av flyttgods. Samtidigt framläggs förslag till den författningsändring, som föranleds av rekommendationen.

Förslag
till
Förordning

om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)

Härigenom förordnas, att 8 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Tullfrihet åtnjutes — — — avli-
den person;

12. varor, som annorledes än i handelssyfte *eller eljest för yrkesmässig förbrukning* införs av personer vilka inflytta från utlandet eller efter längre tids utlandsvistelse återvända därifrån, i den mån Konungen därom förordnar;

13. varor, som — — — inter-
nationell samfärdsel.

Tullfrihet åtnjutes — — — avli-
den person;

12. varor, som annorledes än i handelssyfte införs av personer vilka inflytta från utlandet eller efter längre tids utlandsvistelse återvända därifrån, i den mån Konungen därom förordnar;

13. varor, som — — — inter-
nationell samfärdsel.

Denna förordning träder i kraft å dag som Konungen bestämmer.

Senaste lydelse av 8 § se 1963: 593; se även 1963:190.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 mars 1964.

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *viss ändring i tulltaxeförordningen, m. m.*, och anför därvid följande.

Vid sin tjugoförsta session har *Rådet för samarbete på tullområdet* antagit en den 5 december 1962 dagtecknad rekommendation rörande fri införsel av lösören som importeras i samband med flyttning.

Över rekommendationen har, efter remiss, *yttranden* avgivits av generaltullstyrelsen, mynt- och justeringsverket, kontrollstyrelsen, statens jordbruksnämnd samt kommerskollegium. Samtliga remissinstanser har tillstyrkt eller lämnat utan erinran att rekommendationen godkännes från svensk sida. Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande framlagt förslag till erforderlig ändring i tulltaxeförordningen.

Rekommendationen torde i svensk översättning få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *Bihang*.

Rekommendationen och remissyttrandena

Tullsamarbetsrådet förordar i sin rekommendation, att fysisk person skall få införa lösören tillhörande honom själv eller medlemmar av hans hushåll i samband med inflyttning till införsellandet utan att lösörena belastas med importavgifter eller ekonomiskt betingade importhinder i form av införselbud och införselbegränsningar.

Med lösören avses i rekommendationen, förutom bl. a. möbler och personliga effekter, även normala lager av hushållsförnödenheter och nödvändig yrkesutrustning. Anläggningar för industri, handel eller jordbruk omfattas emellertid inte av rekommendationen.

Vidare förordas att formaliteterna vid införsel skall vara så enkla som möjligt. Rätten till fri införsel får dock göras beroende av särskilda villkor. Bl. a. får föreskrivas att införda artiklar i allmänhet skall förbli i impor-

törens eller hushållsmedlemmarnas ägo eller besittning under en skälig minimitid efter införseln.

Som redan nämnts har samtliga remissinstanser tillstyrkt eller lämnat utan erinran ett godkännande av rekommendationen. Det framhålls därvid att de svenska författningsbestämmelserna på de nu aktuella områdena redan är utformade så att personligt lösöre i stort sett får införas fritt i samband med flyttning. Ett godkännande torde emellertid, framhålls det, nödvändiggöra viss ändring av 8 § punkten 12 tulltaxeförordningen. De nu gällande bestämmelserna om tullfrihet för flyttsaker i nämnda författningsrum innebär nämligen, att varorna skall införas annorledes än i handelsyfte eller eljest för yrkesmässig förbrukning.

Generaltullstyrelsen understryker att rekommendationen syftar till att liberalisera de olika ländernas tullbehandling av flyttsaker och finner det berättigat att man på föreslaget sätt underlättar flyttningen från ett land till ett annat.

Rekommendationen förordar, framhåller generaltullstyrelsen vidare, tullfrihet för yrkesutrustning med undantag för anläggningar för industri, handel eller jordbruk samt för normala lager av hushållsförnödenheter. De svenska bestämmelserna, som återfinns i det förut nämnda författningsrummet i tulltaxeförordningen och i tulltaxeringskungörelsen, medger emellertid inte tullfrihet för varor, som införs för yrkesmässig förbrukning, och inte heller för andra konsumtionsvaror än hemberedda livsmedel. En mindre skiljaktighet mellan rekommendationen och gällande svenska bestämmelser är enligt generaltullstyrelsen vidare att den förra bereder förutom importören även medlemmar av dennes hushåll tullfrihet, medan enligt de senare tullfrihet lämnas endast importören och hans familj.

Enligt generaltullstyrelsens mening kan det vara skäligt att i viss utsträckning medge tullfrihet även för yrkesutrustning. Andra förbrukningsartiklar än hemberedda livsmedel bör också få införas fritt. Vidare bör enligt styrelsen tullfriheten utsträckas att omfatta även medlemmar av importörens hushåll. Beträffande tullfriheten för yrkesutrustning anför styrelsen.

Tullfrihet bör dock icke medgivas för yrkesutrustning, som är avsedd att användas av hos importören anställda personer, som icke tillhöra hans hushåll. I rekommendationen begränsas tullfriheten för yrkesutrustning genom uteslutandet av anläggningar för industri, handel eller jordbruk. Då emellertid tullfrihet i viss utsträckning synes böra medgivas även för uppsättningar av yrkesutrustning, vilka skulle kunna kallas anläggningar, exempelvis för maskiner till småindustri eller jordbruk, bör någon motsvarighet till denna bestämmelse — som för övrigt kunde bereda vissa tolkningssvårigheter — icke införas i de svenska författningarna. Den önskade begränsningen torde i stället böra ske genom tillämpning av de i rekommendationerna medgivna villkoren, att de införda varorna skola ha använts av och efter införseln skola vara avsedda att användas av importören eller medlemmar av hans hushåll samt att de (med hänsyn till mängd och be-

skaffenhets) skola svara mot omständigheterna i fallet. Genom tillämpning av sistnämnda villkor, som motsvaras av den svenska bestämmelsen om att varorna icke skola överstiga ägarens eller hans familjs behov, kan även tullfriheten för livsmedel och andra förbrukningsartiklar få en lämplig avgränsning.

Vidare framlägger generaltullstyrelsen förslag till sådana ändringar i 8 § punkten 12 tulltaxeförordningen och i tulltaxeringskungörelsen, att fri införsel av flyttgods skall kunna ske i enlighet med rekommendationen. Vad beträffar tulltaxeförordningen föreslår styrelsen att det nuvarande undantaget för varor, som införs för yrkesmässig förbrukning, utgår.

Även *kommerskollegium* tillstyrker ett genomförande av den utvidgning av tullfriheten som föreslås i rekommendationen. Vad beträffar frågan om begränsningen av tullfriheten i fråga om yrkesutrustning synes enligt kommerskollegium inte någon annan inskränkning vara erforderlig än att föreskrift meddelas om att utrustningen inte får överstiga ägarens eller hans hushålls behov och att den skall vara avsedd att användas av ägaren själv eller medlemmar av hans hushåll.

Som nämnts rekommenderar Tullsamarbetsrådet frihet inte bara från tullar utan även från andra införselavgifter liksom också undantag från införselbuds och dylika importbegränsningar. Gällande svenska bestämmelser på området är dock så utformade att import, som kan ske tullfritt enligt 8 § tulltaxeförordningen, inte heller drabbas av andra importavgifter eller hindras av införselbuds eller införselbegränsningar. Några författningsändringar behöver således inte vidtas i detta hänseende.

Departementschefen

Som framgår av det sagda har de hörda remissinstanserna tillstyrkt ett godkännande från svensk sida av den föreliggande rekommendationen från Tullsamarbetsrådet. Jag är också för min del beredd att tillstyrka att rekommendationen godkännes. Inte heller har jag någon erinran mot den ändring i tulltaxeförordningen som föreslagits av generaltullstyrelsen.

Föredragande departementschefen hemställer härefter att Kungl. Maj:tt måtte genom proposition föreslå riksdagen att

dels anta inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § tulltaxeförordningen den 13 maj 1960 (nr 391),

dels godkänna den av Rådet för samarbete på tullområdet antagna, den 5 december 1962 dagtecknade rekommendationen rörande fri införsel av lösören som importeras i samband med flyttning.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lars Wettergren

Bihang

Rekommendation den 5 december 1962 av Rådet för samarbete på tullområdet rörande fri införsel av lösören som importeras i samband med flyttning

(Översättning från de engelska och franska originaltexterna; utarbetad inom generaltullstyrelsen)

Rådet för samarbete på tullområdet,
som önskar underlätta för fysiska personer att flytta från ett land till ett annat,

som anser, att fri införsel skall medgivas för lösören, som fysiska personer medföra i samband med flyttning från ett land till ett annat,

rekommenderar, att medlemsländerna skola:

1. medgiva införsel fri från importavgifter och från ekonomiska införsel-förbud och införselbegränsningar beträffande lösören, som införas av fysisk person i samband med hans flyttning till införsellandet.

Uttrycket »lösören» avser möbler, inredningsföremål och andra mobiler tillhörande en fysisk person eller medlemmar av hans hushåll. Däri inbegripas hushållsapparater (tvättmaskiner, kylskåp, dammsugare, golvbonare etc.), personliga effekter, privata fordon, normala lager av hushållsförnödenheter, föremål för samlingar, sällskapsdjur etc. Uttrycket täcker också utrustning, som är nödvändig för att ovannämnda personer skola kunna utöva sitt yrke, dock icke anläggningar för industri, handel eller jordbruk.

Den fria införseln må göras beroende av följande villkor:

a) importören skall inlämna en skriftlig ansökan, åtföljd av en förteckning över alla de artiklar, som införas;

b) artiklarna skola motsvara importörens behov; maximikvantiteter må emellertid fastställas i fråga om alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror;

c) om en person återvänder till införsellandet, skall vistelsen utomlands kunna bedömas ha varat skälig tid;

d) lösörena, med undantag för hushållsförnödenheter, skola ha varit i importörens eller hushållsmedlemmarnas ägo eller besittning utomlands och där använts av dem under en skälig tid, vilken tid icke bör fastställas till mer än sex månader utom beträffande artiklar, underkastade höga importavgifter, för vilka tiden dock endast i undantagsfall bör fastställas till mer än ett år;

e) de fritt införda artiklarna, med undantag för hushållsförnödenheter, skola förbli i importörens eller hushållsmedlemmarnas ägo eller besittning och fortfarande användas av dem under en skälig tid efter införseln, vilken tid i regel ej bör fastställas till mer än sex månader utom beträffande artiklar underkastade höga importavgifter.

2. tillse att formaliteterna för ansökan om sådan fri införsel äro så enkla som möjligt och att i synnerhet några intyg utfärdade av myndighet i införsellandet eller av konsulat icke krävas i fråga om lösören;

framhåller, att denna rekommendation icke utesluter tillämpning av de större lättnader, som vissa medlemsländer medgiva eller komma att medgiva på grund av unilaterala föreskrifter eller i kraft av bilaterala eller multilaterala överenskommelser.

Rådet hemställer, att de medlemsländer, som antaga denna rekommendation, meddela generalsekreteraren därom och om den dag från och med vilken de komma att tillämpa rekommendationen och villkoren härför. Generalsekreteraren skall vidarebefordra dessa upplysningar till medlemsländernas tulladministrationer.